ଆୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, କଲିକତା

ବନାମ

ବିଜୟ କୁମାର ଆଲମାଲ୍

ଏପ୍ରିଲ 4,1995

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆୟ- ଟିକସ ଅଧିନିୟମ 1961: ଧାରା 23 ଏବଂ 26 ବ୍ୟାଖ୍ୟା (ଟିକସ ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ 1975 ଦ୍ୱାରା ସନ୍ନିବେଶିତ) ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟ - ଗଣନା - ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ମାଲିକଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର - ଧାରା 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହ- ମାଲିକଙ୍କୁ ଘରର ସମ୍ପତ୍ତିର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଅଂଶରୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଘରେ ଅବିଭାଜିତ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅଂଶର ମାଲିକ ଥିଲେ ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1962-63 ପାଇଁ, ଆଇ. ଟି. ଓ. ଧାରା 23 (2) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣକୁ ଘରର ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ମୂଲ୍ୟରୁ କାଟିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବାର୍ଷିକ ଭଡ଼ା ମୂଲ୍ୟକୁ ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 23 (2) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହମାଲିକଙ୍କୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଏହି ଆଦାଲତରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନ ନେଲେ ମଧ୍ୟ, ଧାରା 26 ର ଭାଷା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଛି । ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କୋଠା କିମ୍ବା କୋଠା ଏବଂ ତା' ସହିତ ଜଡିତ ଜମିକୁ ନେଇ ଗଠିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟଯୋଗ୍ୟ, ସେପରି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଘ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଧାରା 22 ରୁ 25 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟରେ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଂଶ ତାଙ୍କ ମୋଟ ଆୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଧାରା

22 ରୁ 25 ମଧ୍ୟରେ ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଉପାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଯେ, ଧାରା 23 (2) ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଛାଡ଼ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଘର ସମ୍ପତ୍ତିର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶଠାରୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେହେତୁ ସେ ଏଥିରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟଯୋଗ୍ୟ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଟିକସ ଆଇନ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 1975 ଦ୍ୱାରା ଧାରା 26 ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଧାରଣାଟି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ବିନା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

ସି. ଆଇ.ଟି. ବନାମ *ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର,* **122 ଆଇ.ଟି.ଆର୍.** 541; *ତୁଳସୀ ଦାସ* **ବନାମ** *ସି.ଆଇ.ଟି.,* **[1983] 63 ସି.ଟି.ଆର୍. 324 ଏବଂ** ***ସି.ଆଇ.ଟି.*** **ବନାମ** *ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ଜାଲାନ,* **139 ଆଇ. ଟି. ଆର୍. 152 ଏବଂ 106 ଆଇ. ଟି. ଆର୍. 743, ଅନୁମୋଦିତ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2298 (NT) of 1977

I.T.R. ସଂଖ୍ୟା 274 of 1968 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 24.11.75 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

କେ. ଏନ୍. ଶୁକ୍ଳା, ବି. ଏସ୍. ଆହୁଜା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛି, ଯେଉଁଥିରେ କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଚାରଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 256 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା "କି, ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏହା କହିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି ଯେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା 23 (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବୈଧାନିକ ଭତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟ ଗଣନା କରିବା ସମୟରେ ପୃଥକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା କରଦାତାଙ୍କ ସମେତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ଅଂଶକୁ ପଡ଼ିବ?"

ଏଠାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ହେଉଛି 1962-63 । ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅବଧିରେ ଏକ ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକ ଅବିଭାଜିତ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅଂଶର ମାଲିକ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସହ-ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ବାସଗୃହ ପାଇଁ ଏହି ଘରକୁ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସମୟରେ, ଆୟକର ଅଧିକାରୀ (I.T.O.) ପ୍ରଥମେ ଧାରା 23 ର

ଉପଧାରା (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଶିକୁ ଘରର ବାର୍ଷିକ ଭଡା ମୂଲ୍ୟରୁ କଟୋତି କଲେ ଏବଂ ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ A.L.V. କୁ ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁପାତରେ ବଣ୍ଟନ କଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଧାରା 23 (2) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହମାଲିକଙ୍କୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଉକ୍ତ ବିବାଦ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମତାମତ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି ।

ଆମେ ତୁରନ୍ତ କହିପାରିବା ଯେ ଧାରା 26 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସନ୍ନିବେଶିତ ହେବା କାରଣରୁ ଆକଳନ ବର୍ଷ 1976-77 ପରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏପରି ବିବାଦ ପ୍ରକୃତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ଟିକସ ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ 1975 ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସନ୍ନିବେଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 22 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତିର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି କୋଠାଘର ଏବଂ ଏଥିସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଜମି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯାହାର ମାଲିକ ହିସାବକାରୀ ହୋଇଥିବେ, ସେ 'ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟ' ଶୀର୍ଷକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆୟକର ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ଧାରା 23 ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଉପାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଉପଧାରା (2), ଯାହାକି ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ, ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଲିକଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଗୃହରେ ରହିଛି, ସେହି ଘରର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବ ଯେପରିକି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭଡ଼ାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧା ପରିମାଣରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବ କିମ୍ବା ଏକ ହଜାର ଆଠ ଶହ ଟଙ୍କା, ଯାହା କମ୍ ହେବ । ଧାରା 26, ଯାହା ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଧାରା, 1.4.1976 ରୁ ପ୍ରଭାବୀ ଭାବେ ସଂଯୋଜିତ ହୋଇଥିବା ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ, ଏଭଳି ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଏ:

> "ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ।
>
> 26. ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ଭବନ କିମ୍ବା ଭବନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଜମି ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣଯୋଗ୍ୟ ଥାଏ, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂଘ' ଭାବେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ବରଂ ଧାରା 22 ରୁ 25 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏମିତି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଂଶ ତାଙ୍କର ମୋଟ ଆୟରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯିବ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା : ଏହି ଧାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଧାରା 23 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହି ଧାରା ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଂଶ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ, ଏପରି ଅଂଶ ଗଣନା କରାଯିବ, ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସେହି ଉପ-ଧାରା ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସହାୟତା ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି।"

ଆମ ମତାନୁସାରେ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନ ନେଲେ ମଧ୍ୟ, ଧାରା 26 ର ଭାଷା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଛି। ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ଭବନ କିମ୍ବା ଭବନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଜମି ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣଯୋଗ୍ୟ ଥାଏ, ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ 'ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂଘ' ଭାବେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ବରଂ ଧାରା 22 ରୁ 25 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏମିତି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଂଶ ତାଙ୍କର ମୋଟ ଆୟରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯିବ। ଧାରା 22 ରୁ 25 ମଧ୍ୟରେ ଗୃହ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଆୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଉପାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି। ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ସେହି ଘର ସମ୍ପତ୍ତିର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣଯୋଗ୍ୟ ଅଂଶ ଥିବାରୁ, ଧାରା 23(2) ଅନୁସାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଂଶରୁ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଦାବି କରିବାରେ ସେ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲେ। ବାସ୍ତବରେ, ଉପରୋକ୍ତ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 26 ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଧାରଣା ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି।

ଆମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟ (106 ITR 743 ରେ ପ୍ରକାଶିତ) ଛଡ଼ା, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ବୋମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ମଧ୍ୟ *CIT* ବନାମ *ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର,* 122 ITR 541 ଏବଂ *ତୁଳସୀ ଦାସ* ବନାମ *CIT,* (1983) CTR 324 ମାମଲାରେ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ *ସି. ଆଇ. ଟି.* ବନାମ *ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ଜାଲାନ*, **139 ଆଇ. ଟି. ଆର୍. 152** ରେ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ରାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୁଏ। କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.   ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।